

Δικαιϊκή Διαφθορά και Εργατικό Δίκαιο

Η μέχρι σήμερα πραγματικότητα της εισαγγελικής/δικαστικής αντιμετώπισης του εργατικού δικαίου με την λογική του αστικού δικαίου, δηλαδή το να ακυρώνεται η νομική ιδιαιτερότητα του εργατικού δικαίου, έχει ως αποτέλεσμα να πέφτουν στα μαλακά οι εργοδοτικές παρανομίες. Κάτι που επισημαίνει και η Γ.Σ.Ε.Ε. (έγγραφο ΘΔ/ΗΖ/090904) προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και τον Υπουργό Δικαιοσύνης: «Προβλήματα επίσης προκαλεί το ότι οι δικαστές κατά την εκδίκαση εργατικών διαφορών ακολουθούν τη λογική του αστικού δικαίου, με αποτέλεσμα οι δικαστικές αποφάσεις συχνά να διακρίνονται για τον νομικισμό τους». Αυτή η ευνοϊκή στάση της Δικαιοσύνης λύνει τα χέρια των εργοδοτών για να εμπεδώσουν κλίμα εργασιακού μεσαίωνα στους χώρους δουλειάς.

Τις πραγματικές – καθημερινές όμως διαστάσεις του προβλήματος δείχνει ένας φάκελος-δικαστικό σκάνδαλο με συγκεκριμένες συνδικαλιστικές καταγγελίες, τον οποίο έχουν παραλάβει και συνεχίζουν να παραλαμβάνουν, «εμπλουτιζόμενο» διαχρονικά, από το 1998 μέχρι σήμερα, οι εκάστοτε προϊστάμενοι της Δικαιοσύνης (Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, ο εκάστοτε Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο εκάστοτε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου). Το γεγονός όμως ότι όλοι αυτοί ουδέν αποτρεπτικό κατάφεραν, παρά και τα, πολλά και τεκμηριωμένα εισαγγελικά κατηγορητήρια, απλά επιβεβαιώνει τις βάσιμες, ούτως ή άλλως, υποψίες, για καίριας σημασίας εύνοια της Δικαιοσύνης απέναντι στην εργοδοσία.

Ο φάκελος αυτός περιέχει:

- Συγκεκριμένους εργοδοτικούς εκβιασμούς για:
 1. Ενυπόγραφη αποδοχή απόλυσης ως δήθεν οικειοθελούς αποχώρησης.
 2. Έγγραφο αποδοχή παράνομου κανονισμού εργασίας.
 3. Αποδοχή υπογραφής σύμβασης ενοικίασης αντί της δικαιούμενης αορίστου χρόνου με τον πραγματικό εργοδότη.

4. «Αποδοχή» σύμβασης εργασίας, όχι της δικαιούμενης του συγκεκριμένου χώρου εργασίας, αλλά τέτοιας που εξυπηρετεί το μειωμένο εργατικό κόστος και τη διάσπαση του συνδικαλιστικού ιστού του χώρου.

- Παρεμπόδιση συνδικαλισμού: Παρεμπόδιση εισόδου και διανομής έντυπου υλικού, παρεμπόδιση στην ουσιαστική πληροφόρηση και στη διαβούλευση των οργάνων, παρεμπόδιση και των θεσμοθετημένων διημεριών συναντήσεων εργοδοσίας – συνδικαλισμού που ορίζει ο νόμος και των τριμηναίων που αφορούν όλα τα ζητήματα και τις διεργασίες που θέτει η νομοθεσία για την πρόληψη και την προστασία της υγείας και ασφάλειας της εργασίας.

- Δόλια παραπλάνηση εργαζομένων και συνδικαλιστών για σειρά εργατικών ζητημάτων.

- Εργοδοτικά αντίποινα εις βάρος συνδικαλιστών:

Μισθολογική, ιεραρχική και εξελικτική υποβάθμισή τους, άρνηση της οφειλόμενης αξιολόγησης της εργασιακής απόδοσης προς συμμόρφωση αυτών και προς παραδειγματισμό των υπόλοιπων εργαζομένων. Εργοδοτικά εκπορευόμενες απειλές κατά της ηθικής,

συνδικαλιστικής και βιολογικής υποστάσης συνδικαλιστικού εκπροσώπου, επειδή αναδεικνύει τις εργοδοτικές παρανομίες και προσφεύγει στη δικαιοσύνη. Εργοδοτική απειλή κατά εργαζομένων και συνδικαλιστών του Εργατικού Κέντρου Αθήνας: ο εκπρόσωπος του εργοδότη είτε στους τελευταίους, παρόντων και λοιπών εργαζομένων: «ασχοληθήκατε (εννοούσε με την υ.α.ε.) και έδιωξα (σ.σ. δυσμενής, «φωτογραφική» προς παραδειγματισμό, μετάθεση) δέκα, αν ξαναασχοληθείτε θα διώξω άλλους δέκα».

- Παρεμβάσεις στο συνδικαλισμό: Συμμετοχή της Διευθύντριας Προσωπικού στην εκλογοαπολογιστική γενική συνέλευση και στην ψηφοφορία για την ανάδειξη συλλογικού οργάνου και λοιπές, ιδιαίτερα πρωτότυπες, ενέργειες, όπως π.χ. η κλήση οργάνου για μία θεσμοθετημένη από το νόμο συνάντηση Διοίκησης – συνδικαλιστικού οργάνου με την απαίτηση η συνάντηση να γίνει παρουσία όλων των εργαζομένων, οι οποίοι μάλιστα, είχαν «κληθεί» και παρίσταντο προς τούτο.

- Συστηματικά επαναλαμβανόμενη παραβίαση του ιατρικού απορρήτου των εργαζομένων με άνοιγμα από την διεύθυνση προσωπικού φακέλων με αποδείξεις από ιατρικές εξετάσεις κάθε είδους και λοιπά ιατρικά στοιχεία των εργαζομένων. Επίσης «απώλεια» (;) όλων των απόρρητων και ουσιαστικής σημασίας, υπό του νόμου οριζομένων, ιατρικών φακέλων υγείας και ασφάλειας όλων των εργαζομένων σε γραφεία και εγκαταστάσεις επιχείρησης πετρελαιοειδών και χημικών προϊόντων.

- Επαναλαμβανόμενη ευθεία συνενόχη Δικαιοσύνης – εργοδοτικών δυνάμεων σε παράνομο εξοστρακισμό συνδικαλιστή από την δικαιούμενη εκλογή του στα συνδικαλιστικά όργανα, βάσει

των εκλογικών αποτελεσμάτων (και συγκάλυψη παρά τις καταγγελίες).

• Ψευδείς καταθέσεις της εργοδοτικής πλευράς ενώπιον της Δικαιοσύνης.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ

Όλα αυτά που δείχνουν εργασιακό και συνδικαλιστικό μεσαίωνα, οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στην ανοχή, τη συγκάλυψη και συννεοχή επίορκων λειτουργών της ελληνικής Δικαιοσύνης. Κι όμως, πρόκειται για εκβιασμούς, αντίποινα, απειλές, παράνομη εξατομίκευση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και για εξευτελισμό του νομοθετικού πλαισίου υγείας και ασφάλειας εργασίας, με αιχμές α) την προσχηματική εφαρμογή της από το νόμο οφειλόμενης γραπτής εκτίμησης του επαγγελματικού κινδύνου, β) τον οφειλόμενο (όχι προσχηματικά...) και με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, κατά νόμο συμφωνούμενο, κανονισμό υ.α.ε., γ) την άρνηση τήρησης του προβλεπόμενου Ατομικού Βιβλιαρίου Επαγγελματικού Κινδύνου.

Οι προηγούμενες εργοδοτικές «αιχμές» συγκαλύπτουν επιβαρυνμένα ωράρια, άσχημες συνθήκες εργασίας (ποιότητα μικροκλίματος, εργονομία, ασφάλεια κ.λπ.), επιβάρυνση υγείας (παθήσεις και ασθένειες που οφείλονται περισσότερο ή λιγότερο στην συγκεκριμένη κάθε φορά εργασία), ατυχήματα, ακόμα και ρύπανση από διασύνδεση υ.α.ε. – περιβάλλοντος (ΔΕΗ Πτολεμαΐδας) κ.ο.κ. Να σημειωθεί πως για όσα από τα παραπάνω αδικήματα, γιατί περί αδικημάτων πρόκειται, θίγεται το θέμα υ.α.ε. έχει σταλεί προειδοποιητική επιστολή από την Commission προς την ελληνική κυβέρνηση στις 18.7.2003.

Για το σύνολο των παραπάνω εργοδοτικών παραβιάσεων της εργατικής νομοθεσίας και ενώ έχουν προκύψει αυτεπάγγελτου χαρακτήρα εισαγγελικά κατηγορητήρια και λοιπές, υπεραποιστικές του ισχύοντος Δικαίου, ενέργειες από όλα τα επίπεδα της Δικαιοσύνης (απόρριψη από Εισαγγελία Εφετών μιας καταφανώς μεροληπτικής και κατά παράβαση καθήκοντος αθωωτικής πρότασης της Εισαγγελίας πρωτοδικών κ.λπ.), όλα κουκουλώνονται, κυριολεκτικά, στο στάδιο της απόφασης, με ευτελή επιχειρήματα

από τον κάθε τελικό κριτή, εισαγγελέα-δικαστή.

Όμως, αντί να επιληφθεί αυτών των σοβαρών υποθέσεων, ο νυν Εισαγγελέας Αρείου Πάγου κ. Σανιδάς εστιάζει, έχοντας και αυτό το δικαίωμα ασφαλώς, στο εάν θα λειτουργούν και το απόγευμα τα ελληνικά δικαστήρια. Φαίνεται πως εκεί πιστεύει ότι βρίσκεται η αιτία της αναποτελεσματικότητας της Δικαιοσύνης. Ίσως βέβαια και ο ίδιος διατηρεί και κάποια πολύ προσωπική αντίληψη για το ζήτημα των χρονικών ορίων εργασίας. Αυτό το τελευταίο, αποτελεί πικρή προσωπική διαπίστωση του γράφοντος, που τεκμηριώνεται από την εναπόθεση στο αρχείο, προσωπικά από τον ίδιο τον κ. εισαγγελέα του Α.Π., καταγγελίας για συστηματική υπέρβαση χρονικών ορίων εργασίας πέραν και του 12ώρου καθημερινά, συνδυαζόμενη με θάνατο ενός εργαζόμενου αμέσως μετά από τις πολυήμερες υπερβάσεις ωραρίου (σ.σ.: στον συγκεκριμένο εργαζόμενο όπως και στους λοιπούς του ίδιου «ιδιαιτέρου» εργασιακού καθεστώτος, το οποίο σημειωτέον ήταν και παράνομο καθεστώς, η εργοδοσία αρνήθηκε να εφαρμόσει τον κατά την πρόσληψη ιατρικό έλεγχο της υγείας, όπως ορίζει ο νόμος).

Θα περίμεναν λοιπόν ο νομικός κόσμος της χώρας, οι εργαζόμενοι, οι εισαγγελείς που επανειλημμένα εξέδωσαν σχετικά με το θέμα κατηγορητήρια (τα οποία δολοφονήθηκαν κατά κυριολεξία στο τελικό στάδιο), τα κόμματα και η κυβέρνηση, μέχρι και ο κ. πρόεδρος της Δημοκρατίας, οι οποίοι είναι απόλυτα και με πλήρη ανάλυση και τεκμηρίωση, για τον παντός επίσημα, ενημερωμένοι γι' αυτά που και δημόσια καταγγέλλονται καλύτερη πρόταση για τη δυσλειτουργία και τη διαφθορά της Ελληνικής Δικαιοσύνης, από τον νυν, κατά τα λοιπά αξιότιμο, κύριο Εισαγγελέα Α.Π.; (π.χ. για την εκπαίδευση στην εθνική σχολή δικαστών, για την ανυπαρξία ελέγχου της δικαστικής κρίσης στο όνομα της μη παρέμβασης σε αυτήν εκτός και αν παρέμβει η TV, για την ανυπαρξία του ελέγχου ακόμα και στατιστικού της παραπέρα τύχης των άνωθεν εισαγγελικών παραγγελιών κ.λπ.).

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΤΡΟΠΗ

Το παρόν κείμενο αφορά ένα υπερδεκαετές επώδυνο βιωματικό αποτύπωμα συστηματικά επαναλαμβανόμενων παρανομιών, ποινικού μάλιστα χαρακτήρα, εντός συγκεκριμένου εργατικού περιβάλλοντος (κλάδου). Το αποτύπωμα αυτό έχει και βαθιά συλλογικό χαρακτήρα. Και τούτο γιατί αφορά χιλιάδες και εκατομμύρια εργαζόμενους ως *παγιομένη εργοδοτική παραβατικότητα*. Πόσο μάλλον, αφού και ως *αντιδικαιϊκή* –για τις υποθέσεις των εργαζομένων– *πραγματικότητα* δείχνει ότι δεν πρόκειται για απλά δικαστικά σφάλματα –τα οποία, ως έναν βαθμό, είναι φυσικό να γίνουν– αλλά για μόνιμο καθεστώς εξώφθαλμης αδικίας και παραβίασης του εργατικού Δικαίου, προς όφελος των εργοδοτών. Δεν πρόκειται λοιπόν για «απλή» διαφθορά, για «απλή» Συνταγματική παραβίαση. Είναι Συνταγματική εκτροπή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΡΥΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Υ.Γ.

Την Πέμπτη 4.10.2007, τριμελής αντιπροσωπεία από το ΙΜΔΑ (το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η δικηγόρος κ. Ν.Σ.), από το ΕΚΑ (το μέλος της διοίκησης, κ. Κ.Η.) και ο γράφων παραδώσαμε στοιχεία και γραπτή επιστολή του ΕΚΑ στον πρόεδρο της Επιθεώρησης του Αρείου Πάγου κ. Κυριτσάκη στο πλαίσιο της υποχρέωσής του να εξετάσει ολόκληρο το φάκελο των καταγγελιών μου, αυτών που περιγράψω στο παραπάνω κείμενο, που φέρει τον τίτλο «δικαιϊκή διαφθορά και εργατικό δίκαιο», που του διαβίβασε προς τούτο ο Πρόεδρος του Α.Π. (τον ίδιο φάκελο ο Εισαγγελέας του Α.Π. τον έθεσε στο αρχείο!). Ο κ. Κυριτσάκης δυσανασχέτησε εμφανώς χαρακτηρίζοντάς με ως «πολυπράγμονα», «φορτισμένο», τις δε συστηματικές παραβιάσεις των χρονικών ορίων εργασίας (πέραν του δωδεκάωρου ημερησίως) τις χαρακτήρισε: «καλά τώρα, πέρασε το δωδεκάωρο» κατά το σπάνιο ίσως ελληνικό γλωσσικό ιδίωμα όπου δύο καταφάσεις συνιστούν μία άρνηση του τύπου... «ναι, καλά»!

Ο αγώνας συνεχίζεται.

